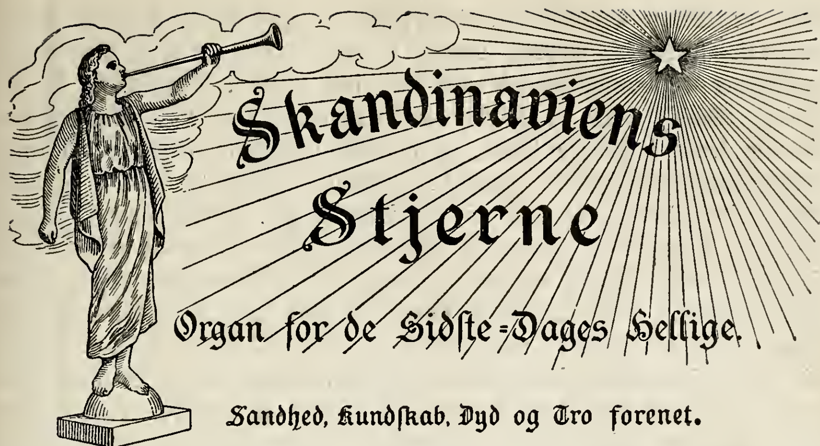

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 8	15. April 1909	58. Aargang

Tale af Præsident Anthon H. Lund

ved Halvaarskonferencen i Salt Lake City den 6. Oktober 1908.

Vidunderligheden ved Joseph Smiths Arbejde. — Overbevisende Klarhed ved Læsning af Mormons Bog. — Underfuld Fuldkommenhed i Kirkens Organisation. — Sukcession i Præsidentskabet i Kirken efter Frelserens Død. — Kirken blev ikke desorganiseret; derfor er der ingen Nødvendighed for at reorganisere den.

Jeg glæder mig ved Alt, hvad der er blevet sagt i denne Konference. Jeg kan fuldtud bekræfte Sandheden af de Lærdomme og Nødvendigheden af de Instruktioner, som vi have modtaget. Jeg føler, at vi have modtaget Herrens Ord, og jeg haaber, at naar de Hellige rejse til deres respektive Hjem, vil enhver især bevare den gode Aand hos sig, som vi ere komne i Besiddelse af ved disse Konferencemøder, og vil erindre de Lærdomme og Formaninger, som vi have modtaget.

Nogle Ord randt mig i Tanken; Herrens Ord til Profeten Joseph Smith, et Aarstid førend Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige var organiseret. Herren siger til Joseph Smith: „Sku og se: et vidunderligt Værk er ifærd med at udgaa blandt Menneskenes Børn."

I ville maaske erindre, at den Aabenbaring til Profeten Joseph Smith, hvori de nævnte Ord forekomme, var givet 14 Maaneder, før Kirken blev organiseret, og Joseph Smith var den Gang kun 23 eller 24 Aar gammel. Idet vi nu læse disse Herrens Ord saa mange Aar efter, at de bleve udtalte, kunne vi da sige, at de ikke ere blevne opfyldte? Er et vidunderligt Værk ikke blevet udført blandt de forskjellige Nationer paa Jorden? Tilvisse! Naar vi overveje og undersøge nær-

mere de herlige Evangelieprincipper, som en ung Mand var den første til at fremsætte for Verden, undres vi over ethvert af disse Evangelieprincippers Overensstemmelse med det, som læres i Bibelen. Vi se, at Joseph Smith lærte de selvsamme Lærdomme, som Kristus og hans Apostle lærte i forrige Dage, og at Alt, hvad han lærte, var i fuld Overensstemmelse dermed. Han lærte tilvisse „sund Lærdom", og han beviste for Verden, at han var en sand Profet. Herren opfyldte hans Profetier saavel med Hensyn til Kirken som med Hensyn til de Forenede Stater. Joseph Smith profeterede Ting, der tilsyneladende aldrig vilde blive opfyldte, men han talte under Herrens Aands Inspiration, og hans Profetier opfyldtes nøjagtigt. Som en sand Profet og sand Lærer vil han blive hædret sammen med Fortidens Profeter og Evangelieforkyndere, og han var elsket af alle gode Mænd og Kvinder, som kjendte ham. De, som besøgte ham i Hjemmet, og som havde Lejlighed til at stifte hans nærmere Bekjendtskab, elskede ham overordentlig højt. Naar man møder disse gamle Folk, som kjendte ham nøjere, er det en stor Fornøjelse at høre dem tale om ham, om hans Venlighed og om den Glæde, det var for dem at være sammen med ham og lytte til hans Tale og til de Lærdomme, som han fremførte. Disse gamle Brødre og Søstre ville bevidne for hele Verden, at de vide, at Joseph Smith var beskikket af Gud som en Profet for Folkene, og enhver af os, som har modtaget Guds Helligaand, kan bevidne det samme; thi Aanden vidner i vore Hjerter, at Joseph Smith talte Sandheden. „Tidernes Fyldes Husholdning", om hvilken Bibelen indeholder saa mange Profetier, blev paabegyndt af ham, og snart stode mange Mænd ved hans Side som Budbærere for at forkynde Evangeliets frelsende Principper til alle Mennesker paa Jorden. I den Aabenbaring, som jeg har hentydet til, hedder det, at Kornet paa Ageren var allerede modent og rede til at høstes, og Joseph Smith fandt snart oprigtige og sandhedskjærlige Mænd, som, efter at de havde modtaget Præstedømmets Fuldmagt, hjalp ham af al deres Magt i at sprede Evangeliets Budskab og oprette Herrens Værk paa Jorden. De forkyndte flittigt det gjengivne Evangeliums sande Lærdomme og forklarede for Menneskene, hvorledes Evangeliets herlige Gaver atter bleve tilbudte Menneskene paa Jorden.

Kun de, der vare i Besiddelse af moralsk Mod, annammede Evangeliets Budskab, som Ældsterne bragte til dem; thi allerede da, ja endog før den Tid var Forfølgelsen mod Herrens Værk begyndt. Djævelen ønskede at standse Værkets Fremgang, og om Værket nogensinde kunde være blevet standset, skulde det synes rimeligt, at det bedst kunde ske i Kirkens første Dage, da der kun var saa Faa og tilsyneladende kun en saa lille Organisation at overvinde. Herren, som havde oprettet dette Værk, var stærkere end den Onde og beskyttede Værket ved sin almægtige Kraft. Skjøndt Kirken i Begyndelsen mødte saa stærk Modstand og

var udsat for saa stærk en Forfølgelse, udbredte den sig dog og tiltog i Styrke. 5000 Exemplarer af Mormons Bog var den første Literatur, som vor Kirke udsendte. Vi havde ingen andre Skrifter eller Traktater angaaende Evangeliets Lærdomme at udbrede blandt Menneskene. Men Mormons Bog indeholdt Guds Ord i stor Tydelighed og var en stor Hjælp for Missionærerne i deres Virksomhed for Udbredelsen af Evangeliets Lærdomme og Forkyndelsen af Evangeliets frelsende Budskab. Missionærerne solgte Bogen til Folk, som vare interesserede i at undersøge dens Indhold og Lærdomme; i enkelte Tilfælde laante de den til Folk, i andre gav de den bort, og derved blev der givet Menneskene Lejlighed til at studere Evangeliets saliggjørende Principper. Mange, som læste Bogen, modtoge i deres Hjerter et uomstødeligt Vidnesbyrd om, at de Principper, som Missionærerne forkyndte, vare sande.

Præsident Joseph F. Smith har et Exemplar af den første Udgave af Mormons Bog, der var et Middel til at bringe saadanne Mænd som Joseph Young, Brigham Young, Phineas Young, Lorenzo Young og John Young ind i Kirken. De læste Bogen; de bleve overtydede om Sandheden af dens Indhold og sluttede sig til Kirken. I vide, hvor aandelig stærke disse Mænd vare. De vare ikke lette at overtale til at annamme Evangeliet, men saasnart Guds Aands Lys skinnede i deres Hjerter og overbeviste dem om Sandheden af det Vidnesbyrd, som Kirkens første Missionærer bragte, vare de villige til at annamme Evangeliet og forsvare Evangeliets Sag. Foruden Brigham Young er Joseph Young — den gode, milde Leder af de Halvfjerds — maaske en af de bedst kjendte af disse Mænd. Mormons Bog var tilvisse en Bog, som bragte Overbevisning om Evangeliets Sandhed til Enhver, der læste Bogen med et oprigtigt, søgende Sind og med en inderlig Attraa efter at lære at kjende Evangeliets Sandheder. Der var en Tid, da vi tænkte, at argumenterende Skrifter vare bedre at sælge eller uddele blandt Folk end Mormons Bog; men det viser sig, at Mormons Bog har været den ypperligste Litteratur, som f. Ex. Missionærerne i mange af de Forenede Stater har kunnet give Folk, for at de derigjennem kunde undersøge Evangeliets Lærdomme, og alle Kirkens Missionærer ere nu anmodede om at søge at udbrede Mormons Bog saa meget som muligt blandt Jordens Befolkning i de forskjellige Missionsdistrikter i Verden. Jeg hører, at den sidste Udgave af Mormons Bog, som blev trykt i Nordstaterne paa Foranledning af Missionspræsidenten der, udkom i 100,000 Exemplarer og er meget efterspurgt. Et Bogfirma indsendte forleden Dag en Ordre paa 500 Bøger, som de ønskede leveret med det samme. Interessen for at lære at kjende Mormons Bogs Indhold tiltager blandt Folket, og vi ønske, at Bogen maa finde Adgang til ethvert Hjem, saa at Alle maa faa Lejlighed til at studere dens Indhold og enten antage de i Bogen fremsatte Lærdomme eller forkaste dem.

Missionærernes Opgave er at naa alle Mennesker med Evangeliets Budskab, og jeg tror, at Udbredelsen af Mormons Bog blandt Folk vil være et meget virksomt Middel til at gjøre dem bekjendte med Evangeliets Lærdomme. Jeg tror, at naar Menneskene forkaste Mormons Bog som en troværdig, guddommelig Bog, saa er det, fordi de lade menneskelige Fordomme regjere sig. Mormons Bog er bleven oversat i mange forskjellige Sprog. Den er læst i forskjellige Verdenssprog fra Nordkap i Norge i Nord til det gode Haabs Forbjerg i Syd. I næsten alle Verdens Egne findes der Medlemmer af Kirken saavelsom Andre, der læse Mormons Bog. Vi ønske imidlertid, at Bogen maa finde en langt videre Udbredelse, end den allerede har, og at alle Mennesker paa Jorden, som kunne læse, i Fremtiden maa faa Lejlighed til at læse den og overveje dens Indhold.

Det blev profeteret i Oldtiden, at Verden i de sidste Dage vilde komme i Besiddelse af Kundskab, der skulde skjule Jorden, ligesom Vandet skjuler Havets Bund, og denne Profeti synes at gaa i Opfyldelse i vore Dage. Biblen er bleven trykt i ethvert Sprog. Mænd, som have været i Besiddelse af Midler dertil, have gjort, hvad de kunde, for at Bibelen kunde blive udbredt blandt alle Mennesker paa hele Jordens Kreds. Jeg tror, at de have gjort meget godt derved, thi Bibelen indeholder tilvisse Guds Ord. Det er sandt, at Bibelen har gjennemgaaet Oversættelsernes Skjærsild, men Herren har haft sin Haand med deri, saa at Bibelen, trods de forskjellige Omskrivninger og Oversættelser, den har gjennemgaaet, ikke des mindre er overleveret til os i temmelig stor Fuldkommenhed. Uagtet vi tro, at Bibelen som Følge af Oversætternes Uvidenhed eller maaske endog forsætlige Fordrejelser af dens Lærdomme ikke er oversat fuldkommen korrekt, kunne vi dog ikke være andet end glade ved, at Bogen i sin foreliggende Form har faaet en saa overordentlig stor Udbredelse blandt alle Jordens Folkeslag. Jeg beder, at Mormons Bog maa finde en lignende Udbredelse blandt alle Jordens Nationer, saa at Menneskene kunne have rig Lejlighed til at studere Evangeliets Principper.

For et Par Uger siden hørte jeg med Glæde Præsident Richard W. Young give en udførlig Forklaring over vor Kirkes Organisation. Naar vi nærmere undersøge Kirkens Organisation, finde vi, at den er vidunderlig fuldkommen. Den Harmoni og Fuldkommenhed, som existerer i Kirkens Organisationer, er ikke et Resultat af menneskelige Forbedringer eller Forandringer af den oprindelige Kirkeorganisation, men derimod en Følge af Præstedømmet og de Organisationsprincipper, som bleve aabenbarede paany. Den rette Organisation af Kirken blev aabenbaret til Joseph Smith, førend det endnu var muligt at iværksætte den, hvilket jeg nærmere vil belyse. Den oprindelige Kirkeorganisations enkelte Detailler bleve aabenbarede til Joseph Smith af Jesus Kristus og inde-

holdt alle Betingelser og Forudsætninger for Kirkeorganisationen, som den existerer i Dag. Den oprindelige Kirkeorganisation er ikke bleven forbedret som Følge af Experimenter saaledes som mange verdslige Organisationer, men de nuværende kirkelige Organisationer ere de samme, som fandtes i den oprindelige Kirkeorganisation, eller i nøje Harmoni dermed. Kirkens Embedsmænd have aldrig tilladt sig at omforandre den oprindelige Kirkeorganisation, hvis Detailler vare aabenbarede til Joseph Smith af Jesus Kristus og derfor fuldkommen, absolut fuldkommen. Som berørt var det ikke muligt at iværksætte Kirkens Organisation i alle Enkeltheder i Henseende til den aabenbarede Plan, førend Kirken havde Medlemmer nok til at gjennemføre Organisationen. Vi finde, at Organisationen af Kirkens Præstedømme blev meddelt Profeten Joseph Smith ved Aabenbaring af Jesus Kristus, længe før det var muligt at realisere den i alle Enkeltheder. Paa den Dag, da Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige var organiseret, blev Aabenbaringen om, hvorledes og ved hvem Kirken skulde styres, givet. Førend Kirken var organiseret, blev det tilkjendegivet, at der skulde være Apostle i Kirken. Næsten et Aar, førend Kirken blev organiseret, vare de tre Vidner om Mormons Bogs guddommelige Troværdighed kaldede af Herren ved Aabenbaring til at udvælge 12 Apostle. Den 6. April 1830, da Kirken blev organiseret, var der kun 9 eller saa i Kirken. Vi vide Navnene paa de 6, der lovformelig konstituerede sig selv som en Kirkeorganisation, og meget Faa havde da sluttet sig til Joseph Smith og ved Daab annammet Evangeliet. Der var ikke Medlemmer nok den Gang i Kirken til at konstituere alle dens Embedsmænd. Herren havde saaledes ved Aabenbaring forud tilkjendegivet, hvilke Embedsmænd der skulde være i Kirken, og hvorledes Kirken skulde administreres, og Joseph Smith og de Brødre, som hjalp ham, vidste Besked dermed. Men det tog Tid at fuldstændiggjøre Kirkeorganisationen.

De første Embedsmænd i Kirken vare Ældster. Der er to Afdelinger i Præstedømmet: det aronske og det melchisedekske Præstedømme. I Begyndelsen præsiderede Joseph Smith over Kirken som en Ældste, men da Tiden kom, og Kirken var voxet i Antal, bleve værdige Brødre ordinerede til højere Embedsstillinger indenfor det melchisedekske Præstedømmes Omraade. Ledende Ældster bleve ordinerede til Højpræster. Fra den Tid af præsiderede Joseph Smith over Kirken som en Højpræst. Næsten et Aar efter Kirkens Organisation blev Kirken bestyret og betjent af Ældster. Derefter bleve Biskopper kaldte og ordinerede, først fra Ældsternes Kvorumer og siden fra Højpræsternes Kvorumer. Det var da aabenbaret, at Biskopper og præsiderende Brødre i Kirken skulde være Højpræster.

Nogle have undret sig over, at Profeten Joseph Smith blev ordineret til en Ældste paa den Dag, da Kirken blev organiseret, den 6.

April 1830. Han var forud i Besiddelse af det melchisedekske Præstedømme, men de specielle Embedsstillinger indenfor det melchisedekske Præstedømme existerede ikke, førend Kirken var organiseret og dens Medlemmer ved deres Stemmebifald havde tilkjendegivet, at de vilde anerkjende Joseph Smith og de andre Brødre i disse forskjellige Stillinger. Først da blev Joseph Smith ordineret til en Ældste og siden efter en Højpræst, hvorefter han ordinerede andre til Højpræster. I 1832 blev Joseph Smith kaldet ved Aabenbaring til at være Præsident over Kirken, men det „Første Præsidentskab", bestaaende af tre Mænd med Præsidenten som Hoved, var ikke organiseret førend Marts 1833, da Sidney Rigdon og F. G. Williams bleve valgte til Joseph Smiths Raadgivere og Medpræsidenter. Først i 1835 blev de tolv Apostlers Kvorum organiseret, hvorvel det havde været tilkjendegivet, førend Kirken var organiseret, hvem der skulde udvælge og ordinere dem. Snart derefter blev det første Kvorum af de Halvfjerds organiseret, og siden efter andre Kvorumer af de Halvfjerds, indtil vi i Dag have en Armee i Kirken af Mænd, som ere ordinerede til de Halvfjerdsindstyves Embede. Det mindre eller aronske Præstedømme blev ogsaa organiseret paa et tidligere Tidspunkt i Kirken og har, hvad dets Funktioner angaar, uforandret existeret indtil nu.

Jeg tænkte, at jeg vilde henlede eders Opmærksomhed paa, at de forskjellige Præstedømskvorumer bleve oprettede, eftersom Kirken trængte til dem, og ikke som Følge af Kirkens Lederes eller Medlemmers Opfindsomhed, men at Herren, endog før Kirken var organiseret, tilkjendegav, hvilke forskjellige Embedsmænd der skulde existere i Kirken for at forvalte dens aandelige og timelige Affærer; og jeg har hentydet til, hvorledes disse forskjellige Kvorumer vare oprettede, saa snart der fandtes Mænd nok i Kirken til at konstituere samme.

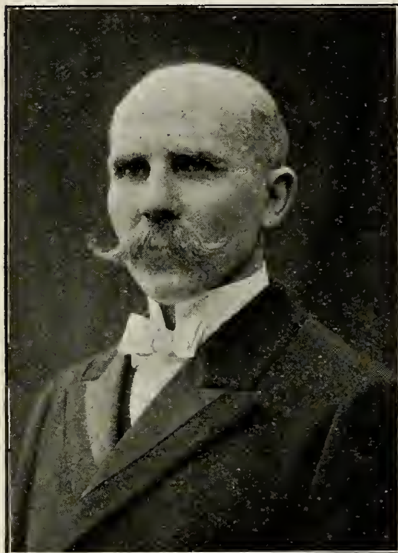
Vi komme efterhaanden til Aar 1844, da Kirkens Præsident, Profet og Seer sammen med sin Broder Hyrum Smith, Kirkens ordinerede Patriark, blev fængslet og snigmyrdet af ugudelige Mænd. En slig Begivenhed, som det Første Præsidentskabs Opløsning som Følge af Præsidentens Død, var i Almindelighed ikke nærmere overvejet af Kirkens Medlemmer, og Mange, som ikke havde studeret Kirkens Organisation nærmere, undredes over, hvem der skulde præsidere over Kirken efter Joseph Smith; men før han var myrdet, havde han kaldet de tolv Apostle sammen og instrueret dem med Hensyn til Alt vedrørende Kirken og Præstedømmet, og han havde lagt Ansvarligheden for Guds Værk paa deres Skuldre. Som Følge heraf var det naturligvis disse Mænd, som skulde præsidere over Kirken, naar Joseph Smith var død og borte. Et tilsvarende Forhold med Hensyn til Kirkens øverste Ledelse i forrige Dage, efter Frelserens Bortgang, giver Skriften mange Vidnesbyrd om. Vi læse i det nye Testament, at Kirken i forrige Dage var organiseret med

Apostle og Halvfjerds og andre Embedsmænd indenfor Præstedømmet. De vare kaldte til at forvalte disse præstelige Embeder af Frelseren selv. Paulus beretter, at Jesus Kristus indsatte i sin Kirke Apostle, Profeter o. s. v. Eftersom vi ikke kunne bestride Rigtigheden af disse nytestamentlige Citater, maa vi nødvendigvis indrømme, at vor Frelser organiserede sin Kirke med disse befuldmægtigede Embedsmænd, inden han gik bort til Faderen. Kristus efterlod sine Apostle til at tage Vare paa Kirken. Skriften nævner ikke med et Ord, at hans Brødre (kjødelige Halvbrødre) eller andre mandlige Slægtninge skulde præsidere over Kirken efter ham. Kristus lagde dette Hverv paa Peter og de øvrige Apostle. Jeg ønsker at læse nogle faa Ord vedrørende dette specielle Punkt. Da Jesus efter sin Opstandelse mødte sine Disciple paa Strandbredden af Genesaret Sø, beretter Evangelisten herom: „Da de nu spiste, sagde Jesus til Simon Peter: „Simon, Jonas' Søn, elsker Du mig mere end disse?" Han sagde til ham: Ja, Herre, du veed, at jeg elsker dig. Jesus sagde til ham: Fød mine Lam." Dette var det første Spørgsmaal. Han spurgte Peter, om han elskede ham „mere end disse". Jeg veed, at Meningen af Ordet „disse" her har været omdisputeret, og at Spørgsmaalet har været forskjelligt forstaaet med Hensyn til, hvad Mening man tillagde Ordet; men vi ville maaske forstaa Meningen af Kristi Spørgsmaal tilfulde, naar vi tænke paa Peters Ord til Jesus, da han indstiftede den hellige Nadvere, og Jesus sagde, at Mange vilde blive forargede paa ham. Peter sagde da, at han aldrig vilde blive forarget paa ham, og at selv om alle andre skulde forlade ham, vilde han dog ikke. Han tænkte, han var i Besiddelse af Styrke nok til at modstaa Fristelsen. Men Jesus sagde til Peter: „Førend Hanen galer to Gange, skal du fornægte mig tre Gange." Peter sagde igjen: „Om jeg end skulde dø med dig, vil jeg dog ikke fornægte dig." Dette sagde Peter, da han var direkte paavirket af Frelseren og følte den gode Indflydelse, som hans Nærværelse havde. Idet han vidste, at Mesteren kun havde lært sande Lærdomme, og idet han var i Besiddelse af en personlig Overbevisning angaaende Jesu mægtige Frelsergjerning, følte han sig stærk og stolede paa sin egen Kraft. „Elsker du mig mere end disse?" Peter havde sagt, at han aldrig vilde fornægte Jesus, og dog havde han gjort det. Peter følte Frelserens milde Irettesættelse og sagde: „Du veed, at jeg elsker dig," hvorefter Jesus sagde: „Fød mine Lam." I det næste Vers i den nytestamentlige Beretning læse vi: „Han sagde til ham igjen anden Gang, Simon, Jonas' Søn, elsker du mig? Peter sagde til ham, ja, Herre, du veed, jeg elsker dig. Jesus sagde til Peter: Fød mine Faar."

(Fortsættes Side 123.)

James J. Larsen,

Præsident over Kjøbenhavns Konference, er født paa Fyn, Danmark, den 24. Maj 1862. Hans Moder blev Enke, da han var 10 Aar gammel, og den Pligt kom til at paahvile hende at underholde og opdrage 7 faderløse Børn. I 1875 hørte hun Mormonismen blive prædiket og fattede snart Tro derpaa. I Forening med sine Børn sluttede hun sig til Kirken, og Aaret efter rejste hun sammen med sin lille Flok til Utah, hvor hun bosatte sig i Mantua, ogsaa kaldet „Lille Kjøbenhavn".

James J. Larsen.

Her fik Broder Larsen, der da kun var 13 Aar gammel, snart Lejlighed til at vise, at der var „Krummer" i ham, og han tog med Alvor og Villie fat paa at udføre det Arbejde, han kunde udføre, og efterhaanden som han voxede op, blev han sin Moders og sine Søskendes Hjælp og Støtte, indtil de alle kunde hjælpe sig selv og blive hæderlige og nyttige Borgere i Samfundet. 23 Aar gammel forlod han Mantua og bosatte sig med Familie i Richmond Cache County, Utah, hvor han byggede et godt Hjem og beskjæftigede sig med Agerbrug. Medens han boede der, udførte han en Mission til Danmark fra 1894 til 96 og virkede i Nordøst-Sjælland med Hillerød som Hovedkvarter. Den sidste Del af Tiden virkede han i Slagelse og Omegn. Efter en vel udført Mission blev han hæderligt løst og rejste tilbage til sit Hjem i Richmond; men da han ønskede at udvide sin Virksomhed som Landmand, flyttede han til Weston, Idaho. I denne Nybyggerby boede Mange, som ikke hørte til vor Kirke, og Broder Larsens Missionserfaringer og Nidkjærhed for Sandheden kom ham meget til Nytte i at hjælpe til at organisere og sætte i Virksomhed de forskjellige Foreninger i Wardet, hvorfor han til Gjengjæld blev indsat til Bestyrer for Søndagsskolen samt til at præsidere over den skandinaviske Organisation der, og disse

Embeder indehavde han, indtil han i Januar 1905 flyttede tilbage til Utah og bosatte sig i Tempelstaden Logan, hvor han nu bor. Her drev han en Handelsforretning, indtil han i 1908 atter modtog Kald til at udføre en anden Mission til Skandinavien. I Lydighed til dette Kald landede han i Kjøbenhavn den 16. Januar 1908 og blev beskikket til at overtage Bestyrelsen af sin gamle Arbejdsmark i Nordøst-Sjælland, hvor han forlagde Hovedsædet fra Hillerød til Helsingør. Han udfoldede her sammen med sine Medhjælpere en betydelig Virksomhed dels ved at sprede det skrevne Ord, dels ved i et centralt beliggende Lokale at afholde regelmæssige Møder, indtil han den 3. Februar d. A. blev beskikket til at afløse Ældste Lorentz Petersen som Præsident over Kjøbenhavns Konference, hvilken Stilling han nu beklæder med Dygtighed og til alle Medinteresseredes Tilfredshed. Broder Larsen er en af de Mange, der alene ved Flid og Udholdenhed i det Godes Tjeneste har overvundet Hindringer og Besvær; ikke alene er han en uafhængig Mand, som har givet sine Børn Fordelen af Lærdom og Opdragelse, men han har været et Middel til at gjøre sine Søskende og sin nu afdøde Moder lykkelig, og vi haabe, at han endnu i mange Aar maa kunne fortsætte sit Arbejde med at trøste og hjælpe de mindre heldigt stillede af hans Medmennesker.

Søndagsskolernes Program for Maj Maaned 1909.

1. Klasse.

13. Lektie: Jesus gaar paa Vandet. (Math. 14. Kap.)
14. Lektie: Israeliterne gaar igjennem det røde Hav. (2. Mos. 13. og 14. Kap.) Fortæl i Korthed hvorfor Israel var i Trældom, lidt om Plagerne og Udfrielsen.
15. Lektie: Syreren Naaman og hans Spedalskhed. (2. Kong. 5. Kap.)

---

2. Klasse.

13. Lektie: Jesus og den rige unge Mand. (Math. 19, 16—22.) Dvæl ved hans Spørgsmaal, Svar og Bedrøvelse. Lær Klassen 21. Vers udenad.
14. Lektie: Jesus opvækker Lazarus. (Joh. 11, 20—40.) Dvæl ved Maria, Martha og Lazarus — Død og Sorg — Jesus ved Graven — han græder — kalder Lazarus frem. Lær Klassen 25. Vers.
15. Lektie: Jesus opvækker Jairus Datter. (Math. 5, 38—43.) Den syge Pige — Folket — Forældrene — Jesus — han kalder hende — hun opstaar.

---

3. Klasse.

13. Lektie: Peter opvækker Tabitha. (Ap. Gj. 9, 32—43.)
14. Lektie: Peter og Kornelius. (Ap. Gj. 10. Kap.)
15. Lektie: Peters Forsvar. (Ap. Gj. 11, 1—18.)

---

4. Klasse.

13. Lektie: Guddommelig Myndighed. (Joh. 15, 16; Rom. 10, 14 og 15; Heb. 5, 4.)
Guds Tjenere maa kaldes og ordineres. (Mark. 3, 14 og 15; Joh. 15, 16; Ap. Gj. 13, 1—3; 14, 23; 1 Tim. 2, 7.)
Præstedømmets Kraft. (1 Kor. 5, 3—5; Alma 5, 3;)
Præstedømmet er Guds Sendebud. (Math. 10, 40; Luk. 10, 16; John. 13, 20; 2. Kor. 5, 20.)
14. Lektie: Præstedømmet: Frelseren, hans Apostle og Højpræster. (Hebr. 1, 9; 2, 17; 3, 1; 4, 14.)
Det Melchisedekske: (1. Mos. 14, 18—20; Psalm. 110, 4; Hebr. 7, 1—7; Alma 13, 7—19; Pagtens Bog 84, 6—42.)
Det Aaronske: (2. Mos. 28, 1; 29, 44; 30, 30; 40, 13—15; 4. Mos. 3, 10; 5. Mos. 21, 5; 2. Krøn. 31, 4—12; Pagtens Bog 13, 84; 18, 26 og 27; 107, 111.)
15. Lektie: Kirkens Organisation: Præsiderende Højpræst. (Math. 16, 17—19; Mosiah 23, 16 og 17; 29, 42.)
Første eller øverste Præsidentskab: (Math. 17, 1; Mark. 9, 2; Luk. 9, 28; Gal. 2, 9; Pagtens Bog 7, 7; 68, 22.
Apostler: (Math. 10, 2—5; 28, 16—20; Mark. 3, 14—19; Ap. Gj. 1, 15—26; 1. Kor. 12, 28.)
Patriarker: (1. Krøn. 5, 1; Jerem. 31, 9; Pagtens Bog 107, 39—57; 124, 91—96; 102 og 124.)
Højpræster: Pagtens Bog 20, 66 og 67; 68, 14; 84, 63; 107, 10—12; 16, 71—76; 124, 133—136.)
Halvfjerds: Luk. 10, 1—20; Pagtens Bog 107, 25—34.)
Ældster: (Ap. Gj. 14, 23; 20, 17; Tit. 1, 5.)
Biskopper: (1 Phil. 1, 1; Tim. 3, 1—7; Pagtens Bog 20, 67; 41, 9; 68, 14—20.)
Præster: (Mosiah 16, 23; Alma 6, 1; 13, 1—2; Pagtens Bog 28, 46—52; 60, 64.)
Lærere: (Mosiah 26, 23; Pagtens Bog 20, 53—60.)
Diakoner: (Phil. 1, 1; 1 Tim. 3, 8—13; Pagtens Bog 20, 57—60 og 64; 107, 62 og 85.)
Højraad: Pagtens Bog 20, 66 og 67; 102, 1—34; 107, 36 —38.)
Konferencer: (Pagtens Bog 20, 60—67 og 81—83.)

Tale af Præsident Anthon H. Lund.

(Fortsat fra Side 119.)

Det Ord, som i dette Vers er oversat ved „fød", er i den græske Text forskjelligt fra det Ord i forrige Vers, som er oversat ved „fød". Det græske Ord, som i det førstnævnte Vers er oversat ved „fød", er, med latinske Bogstaver, „boske", hvilket betyder „at græsse, føde eller give Næring". Ordet i det næste Vers, som ligeledes er oversat ved „fød", er „pomaine", men dette Ord har en mere omfattende Mening. I mit Lexikon oversættes Ordet „pomaine" ved „at hyrde, at være en Faarehyrde, at vejlede, at tage Vare paa, at bestyre, at passe". Apostlen Peter var derfor kaldet til at være en Hyrde over Faarene, en Leder af Kirkens Medlemmer, en Kirkevogter, en Bestyrer af alle Affærer vedrørende Kirken, en Menighedens Vejleder. Vi ville læse videre: „Og den tredie Gang sagde han: Simon Jonas' Søn, elsker du mig?" Peter var sørgmodig, fordi Jesus stillede dette Spørgsmaal til ham for tredie Gang, og han svarede: „Herre, du kjender alle Ting. Du veed, at jeg elsker dig." Jesus sagde til ham: „Fød mine Faar." Her er Ordet „fød" oversat som i først citerede Vers, hvor Jesus sagde til Peter, at han skulde føde eller nære hans Lam. Hvorledes kunne vi faa en anden Mening ud af Herrens Ord til Peter, end at han gav ham i Forening med de øvrige af Apostlene det Hverv at lede Kirken og bestyre alle Kirkens Affærer. Naar vi følge Apostlenes Historie, saaledes som den er optegnet i det nye Testament, finde vi, at naarsomhelst der opstod nogen Uenighed eller Meningsforskjel mellem de Kristne, f. Ex. med Hensyn til Omskjærelsen, sendte man Affendinge til Jerusalem, for at Apostlene, som vare tilstede der, kunde afgjøre Stridsspørgsmaalene. Vi læse, at den Afgjørelse, som Peter, Jakob og Johannes i Forening med de øvrige Apostle traf, gjorde Ende paa Tvisten og blev en Rettesnor for Alle i Kirken. Vi se saaledes, at da Kirkens Præsident, hvad Jesus Kristus, da han vandrede paa Jorden, uomstridelig var, gik bort, toge Apostlene hans Plads. Jesus præsiderede over Kirken, da han levede paa Jorden. Han vedblev at præsidere over Kirken ved sin Aand og aabenbarede sin Villie til sine Tjenere, men hans jordiske Repræsentanter vare de tolv Apostle, og de toge Ledelsen af Kirkens Affærer efter Kristi Bortgang. Saaledes hvilede ogsaa Ansvarligheden for denne Kirkes Affærer paa Apostlene efter Profeten Joseph Smiths Martyrdød. Ingen kunde arve Stillingen som Præsident over Kirken. Joseph Smiths Slægtninge kunde ikke arve Rettigheden til at præsidere over Kirken, men denne hvilede paa de tolv Apostles Kvorum, og de fortsatte det Arbejde, som Joseph Smith havde paabegyndt saa vel.

Den Paastand er bleven fremsat, at Kirken var desorganiseret efter Profetens Død, og at den som Følge heraf maatte gjenorganiseres. Men

Kirken var ikke desorganiseret, ejheller de tolv Apostles Kvorum, de Halvfjerdsindstyves Kvorumer, Biskopperne, Ældsterne eller det aronske Præstedømme. Alle disse indtoge just de samme kirkelige Stillinger efter Profetens Død som forhen. Saaledes som disse forskjellige Kvorumer vare blevne organiserede af Profeten Joseph Smith, saaledes forbleve de efter hans Død, og ingensinde have Præstedømmets Kvorumer været desorganiserede eller opløste. Hvorved er da den Paastand retfærdiggjort, at Kirken var desorganiseret ved Profeten Joseph Smiths Død? Forkastede Herren Kirken, fordi Joseph og Hyrum Smith beseglede deres Vidnesbyrd med deres Blod? Var Kirken desorganiseret som Følge af, at dens Medlemmer vare drevne fra deres Hjem, deres Huse brændte og deres Tempel taget fra dem? Svaret er selvindlysende. De viste sig selv modige, brave og trofaste. De fortsatte trods Forfølgelserne med at bygge Templer for at indgaa deri og modtage Herrens forjættede Velsignelser. Da de Hellige vare drevne fra deres Hjem og maatte forlade deres Tempel, opgave de ikke derfor Evangeliet. Maaske der ikke var saa mange Medlemmer i de forskjellige Kvorumer efter Profetens Martyrdød, som der havde været forhen, thi visse Mænd vare for fejge til at forblive hos de Hellige og dele Byrderne og Gjenvordighederne med dem og følge Kirken. Ikke desto mindre velsignede Herren sit Folk og ledte dem til dette Land. Da de kom her, havde de ikke forglemt, at de skyldte alle Mennesker i hele Verden at forkynde det gjengivne Evangeliums Principper, og cirka et Aars Tid efter, at de vare komne her, bleve Missionærer udsendte til forskjellige Lande for at forkynde Evangeliets herlige og frelsende Lærdomme. Vi takke Herren, fordi disse Mænd kom til de Lande, hvor vi levede, og bragte os Evangeliets Lys, som gav os Fred i vore Sjæle, og fordi vi kom til Kundskab om den herlige Kjendsgjerning, at Gud og Jesus Kristus igjen havde aabenbaret sig til Jorden. I kunne med mig bære Vidnesbyrd om, at vi ere i Besiddelse af Kristi sande Evangelium, og at vi udgjøre og repræsentere hans sande Kirke. Vi takke Herren for Præsident Brigham Youngs Administration og for hans Medbrødres Administration i Apostelskabet.

Da det Første Præsidentskab var organiseret af dem, var det gjort i Overensstemmelse med det Mønster, som Joseph Smith selv havde sat. Kirken har været organiseret paa den Maade, som Herren ønskede det, og den har aldrig behøvet at blive omorganiseret, thi dens oprindelige Organisation har aldrig været opløst. Kirken er aldrig bleven desorganiseret, end ikke i Forfølgelsernes mørkeste Dage.

Jeg takker Herren, at jeg er et Medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige. Jeg beder, at jeg trofast maa holde de Pagter, som jeg har sluttet med ham, og jeg beder, at hans Velsignelser maa hvile over Alle, som ere nærværende her, og over alle Kirkens Medlemmer, hvilket er min Bøn i Jesu Kristi Navn. Amen.

Foraarskonferencen i Aarhus

afholdtes i Konferencens eget Lokale, Borupsgade 12, og tog sin Begyndelse Lørdag Aften den 3. April. Foruden mange Hellige og de i Konferencen arbejdende Missionærer var tilstede: Missionspræsident Andrew Jenson og som Besøgende Præs. Isaac A. Jensen fra Aalborg og Ældste Lorenzo Petersen. Konferencepræsident Andrew H. Andersen fremstod og bød de Forsamlede Velkommen. Efter de almindelige Aabningsceremonier afgave Forstanderne over de forskjellige Grene Rapporter om Stillingen og deres Virksomhed i det forløbne Halvaar, hvilket Alt befandtes gunstigt og tydede paa gode Fremtidsudsigter; en Sammenligning med Resultaterne fra forrige Konference viser betydelig Fremgang.

Præs. Andrew Jenson talede derefter til Forsamlingen og gav en Beskrivelse af Evangeliets Indførelse i Jylland ved Ældste George P. Dykes i 1850. Han begyndte at prædike i Aalborg, og derfra spredtes Mormonismen, indtil der nu snart findes Missionærer i hver By i Jylland. Præs. Jenson dvælede derefter paa en meget interessant Maade ved sine Besøg til Kirkens forskjellige Missioner i hele Verden og omtalte deres Stilling og de forskjellige Sæder og Skikke.

Søndag Morgen Kl. 10 afholdtes Søndagsskolernes Konference, der aabnedes med Sangen: „Vær velkommen, Søndag Morgen". Efter at Præs. Andersen havde gjort nogle indledende Bemærkninger, aflagdes der Rapporter angaaende Tilstanden i de forskjellige Grenes Skoler; det fremgik heraf, at de alle vare i en god Forfatning. Aarhus Søndagsskole udførte derefter et udmærket Program, hvilket gav en god Prøve paa, hvad Børnene kunne lære ved at besøge disse Skoler, ligesom det ogsaa beviste, at Bestyrelsen og Lærerne havde udvist stor Flid og ihærdigt Arbejde. Til Slutning talede Præs. Isaac Jensen til Skolen, og Præs. Andrew Jenson interesserede Børnene meget ved at fortælle dem om noget af det, han havde set i Palæstina under sit Ophold der for nogle Aar siden, da han besøgte de Egne, hvor Jesus vandrede baade som Barn og Mand.

Eftermiddag Kl. 3 afholdtes der atter Møde, hvor alle Missionærerne havde Lejlighed til at tale nogle Minutter og til at frembære deres Vidnesbyrd, hvorefter Missionærkvartetten sang en engelsk Sang: »School they feelings, o, my brother«. Præs. Andersen foreslog dernæst Kirkens almindelige saavelsom det lokale Præstedømme til Opholdelse ved de Helliges Tro og Bønner, og alle Forslag bleve enstemmigt vedtagne. Ældsternes Beskikkelser til deres respektive Arbejdsmarker blev som følger:

Andrew H. Andersen, Præsident for Aarhus Konference samt Orson A. Garff, Konferencens Sekretær.

Forstander for Aarhus Gren: C. C. Johnsen med Hyrum Nielsen, G. A. Nielsen, Niels Iversen og Martin C. Jensen som Medarbejdere.

Forstander for Randers Gren: J. C. Christophersen med Henry J. Nielsen, Louis M. Breinholdt og James Brown som Medarbejdere.

Forstander for Odense Gren: Niels J. Larsen med Hyrum W. Hansen, Ernest Nielsen og Chr. H. Johnsen som Medarbejdere.

Forstander for Esbjerg Gren: P. P. Skriver med Andrew W. Jensen som Medarbejder.

Forstander for Vejle Gren: J. J. H. Jensen med Joseph P. Johansen, Peter Rasmussen og Albert A. Smith som Medarbejdere.

Søren R. Nielsen omrejsende Ældste i Konferencen.

Derefter fremstod Præs. Andrew Jenson og udtalte, at Myndighed var nødvendig, for at en Person fuldgyldigt kunde udføre nogen af Evangeliets Ordinancer. Han talte dernæst om det store Frafald efter Apostlernes Bortgang og om Evangeliets Gjengivelse i vor Tid ved en hellig Engel, der anbetroede dette store Værks Paabegyndelse til Profeten Joseph Smith.

Præs. Andersen var den næste Taler; han tog til sin Text Math. 7. 21: „Ikke Enhver, som siger til mig: Herre! Herre! skal indgaa i Himmeriges Rige, men den, som gjør min Faders Villie, som er i Himlene", hvilket han udviklede paa en klar og forstaaelig Maade og beviste tilfulde, at Tro og gode Gjerninger ere uadskillelige, og at Tro uden Gjerninger er ufuldstændig til Salighed.

Præs. Jensen fra Aalborg benyttede dernæst en Del af Tiden og bar et kraftigt Vidnesbyrd angaaende den Læres Guddommelighed, som han nu viede sin Tid og sine Kræfter.

Missionærkvartetten sang en engelsk Sang: »See the mighty angel flying«, hvorpaa Missionspræs. Jenson benyttede det øvrige af Tiden til paa en oplysende og belærende Maade at forklare Fremkomsten af Mormons Bog samt til at bære Vidnesbyrd om dens Troværdighed. Efter Sang og Bøn hævedes Mødet.

Mandag Kl. 10 Formiddag afholdtes et meget interessant Præstedømsmøde. 27 Ældster fra Zion vare tilstede, og der blev givet dem alle Lejlighed til at afgive Rapporter angaaende deres Virksomhed siden sidst afholdte Konference samt til at aflægge deres Vidnesbyrd og meddele personlige Oplevelser af Interesse.

Derefter oplæstes en samlet Rapport, hvoraf fremgik følgende: 59,463 Skrifter og Bøger omdelte, 43,689 Familjer besøgte, 7,405 evangeliske Samtaler, 601 Møder afholdte, 22 Medlemmer tillagte ved Daab, 14 Børn velsignede og 5 Personer ordinerede til Præstedømmet. Mødet hævedes derefter til Kl. 3, til hvilken Tid det fortsattes. Præsidenterne Andrew Jenson og Andersen gave Instruktioner, Raad og Lærdomme til Ældsterne og fremholdt Vigtigheden og Nødvendigheden af at være Missionærer i Ordets fulde Betydning — i Tanker, Ord, Optræden og Handlinger, saa at Guds Navn maatte æres ved os og

hans Sag vinde Fremgang ved vor forenede Ihærdighed og Flid. Begge disse Møder vare en aandelig Fest for os alle, og de ville længe erindres og være til Opmuntring og Hjælp i det Arbejde, som ligger foran os.

Mandag Aften afholdtes Sakramentmøde. Efter at Mødet var aabnet med Sang og Bøn, forklarede Præs. Andersen Betydningen af det hellige Ihukommelsesmaaltid og hvor nødvendigt det er for Enhver, som deltager deri, at gjøre det med et rent og oprigtigt Hjerte. Det øvrige af Tiden benyttedes af Ældsterne Søren R. Nielsen, H. M. Bohne og Præs. Andrew Jenson, som alle opmuntrede til Trofasthed i vore Pligter, saa at vi kunne delagtiggjøres i de velsignede Privilegier, som Evangeliet berettiger os til.

Tirsdag Aften holdt Ungdomsforeningerne deres Møde. Her oplæstes Rapporter angaaende Stillingen i de forskjellige Grene; alle Grenene vare i en trivelig Forfatning og udøvede meget godt ikke alene for Foreningernes egne Medlemmer, men ogsaa for Udenforstaaende. Et udmærket Program præsteredes af Aarhus Ungdomsforening. Præs. Jenson opmuntrede de Unge til at lægge sig efter det engelske Sprog, da det er et Sprog, som kan benyttes over hele Verden, og talte derefter over 1. Kor. 1, 26—29: „Betragter, Brødre! hvo I ere, som bleve kaldte: Ikke mange Vise efter Kjødet, ikke mange Mægtige, ikke mange Fornemme o. s. v."; han udviklede herfra Herrens store Visdom i Valget af sine Sendebud.

Præs. Andersen takkede til Slutning Ældste C. C. Johnsen, Korets Leder, samt alle Korets Medlemmer med Søster Julia Samuelsen, Korets utrættelige Organist, for deres store Andel i den festlige Stemning, som havde gjort sig gjældende i alle Møderne. Han takkede ligeledes de Hellige for deres Gjæstfrihed og venlige Opofrelse i at tage Vare paa de besøgende Hellige under Konferencens Forløb. Tillige udtrykte han sin Glæde over, at saa mange Venner og Fremmede havde beæret Møderne med deres Nærværelse, og opmuntrede enhver af Pagtens Folk til at leve i Overensstemmelse med det Lys, Herren havde givet dem, og bære Troens rige Frugter. Efter Sang og Bøn erklærede han Konferencen sluttet.

Onsdag Aften afholdtes en Afskedsfest for Missionærerne, inden de gik til deres respektive Virkefeldt. Tiden forløb meget behageligt med et afvexlende Program, og Forfriskninger blev omdelt.

Torsdag Aften Kl. 8 holdt Præs. Jenson et meget interessant Foredrag angaaende sin Reise omkring Jorden.

Orson A. Garff,
Konference-Sekretær.

Dødsfald.

Søster Maren Hansen Jensen afgik ved Døden paa St. Johannes Stiftelsen i Kjøbenhavn den 22. Februar 1909 af Vatersot. Hun var født i Lambrup, Fyen, den 23. Juli 1843 og forenede sig med Kirken den 24. Juni 1881. Hun har i flere Aar været svagelig; dog anede Ingen, at hun skulde vandre herfra saa snart uden forudgaaende usædvanlige Symptomer. Hun efterlader en Del Paarørende, men ingen Mand eller Børn. Begravelsen fandt Sted paa Bispebjerg Kirkegaard, hvor en Sang blev afsunget, og Graven indviedes af Ældste O. J. Andersen. Den smukke Jordefærd blev besørget af Kjøbenhavns Menigheds kvindelige Hjælpeforening, der ogsaa skjænkede en smuk Krans med Ordene: „Til Søster Maren H. Jensen fra den kvindelige Hjælpeforening i Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige", trykt i Guld paa hvid Bund.

Missionærernes Rapport for Marts 1909.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Skrifter omsatte	Bøger omsatte	Fremmedes Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døbte	Ordinerede	Børn velsignede
Isaac A. Jensen	Aalborg	22	12234	421	7841	787	87	1		
Andrew H. Andersen	Aarhus	24	11004	242	6034	747	132	7	1	1
James F. Larsen	Kjøbenhavn	27	20474	593	18511	908	61	1		3
James M. Keller	Bergen	15	9069	316	5114	480	73	4		2
Alma B. Larsen	Kristiania	31	15055	459	8622	1145	177	4	4	1
Søren Andersen	Trondhjem	12	6537	166	2056	171	56			
Totalsum for Missionen		131	74373	2197	48178	4238	586	17	5	7

Rettelse. Paa Side 111, 12. Linje staar Sydvest-Sjællands Gren, der skulde staa Lolland og Falsters Gren; men efter Sydvest-Sjællands Gren skal staa: James Larsen og Carl Christensen med Hovedkvarter i Slagelse. Ligeledes: Side 108, Linje 8 fra neden staar Jens, skal være Hans.

Indhold:

Udgivet og forlagt af Andrew Jenson, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).